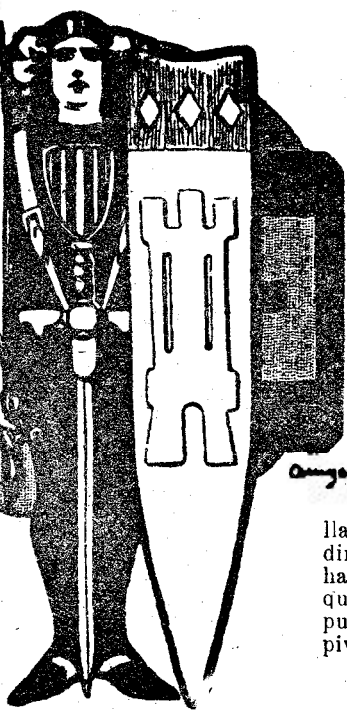

BALLAROS SITGES

Aquets dos fets primaris, fonamentals: el de la personalitat nacional de Catalunya i el de l'unitat d'Espanya enfortits per dues lleys correlatives: la de la llibertat que implica l'autonomia i espontaneïtat socials, la de l'universalitat que porta a la constitució de potències mundials, se resol en una fórmula de harmonia qu'és la FEDERACIÓ ESPANYOLA.

F. PRAT DE LA RIBA

(«La Nacionalitat Catalana», Cap. VIII, El Nacionalisme polític).

Són molts encara els ciutadans que, enlluernats per la brillantor de certes fórmules, tropessen amb els obstacles i cauen din el fanc de la mala ordenació municipal que 'ls envolta. Hi ha que atraure l'atenció de tots vers la ciutat, la vila, el poble, que són els fermentos i l'essència de la grandesa dels Estats i els punts lluminosos qui marquen, a demunt els mapes, el grau de civilització i cultura d'un país.

LA JOVENTUT NACIONALISTA

(Manifest convidant al primer Congrés de Govern Municipal).

Els treballs es publiquen baix la exclusiva responsabilitat dels respectius autors.

No s'retornen els originals.

Any XIV Sitges, 27 de Setembre de 1914 Núm. 677

De la guerra europea Ni Quijotes ni Sancho-Panzas

Algunos políticos y unos cuantos intelectuales, vienen soliviantando a la opinión publicando sendos artículos en los que, pretendiendo aducir argumentos, utilizan argucias escritas con el poco caritativo fin de provocar un movimiento favorable a la intervención armada de España en favor de los aliados.

Estos fervientes partidarios de que nuestra nación intervenga en el actual conflicto, vienen achacando a cobardía manifiesta el deseo nuestro de permanecer neutrales y tildan despectivamente de *sancho-pancistas* a quienes abogan se continúe en tan prudente como razonada y benéfica actitud.

Los neutrales, en cambio, motejan a aquéllos de *modernos Quijotes* y entienden llegada ya la hora de que se entierre al caballero desfacedor de entuertos, cerrando su sepulcro con llaves y cerrojos que eviten, de una vez para siempre, reaparezcan en España atávicos resurgimientos que tan mal parados nos dejaron.

La pasión, como siempre ocurre, trae ofuscados los entendimientos cuando de serenidad y raciocinio andamos más necesitados y el sentido de hacerse cargo, que tan fácil parece, se hace de difícilísima consecución, cuando se exacerban las pasiones.

Entonces, el menor vestigio de ecuanimidad desaparece y se enseña el apasionamiento y las multitudes ensalzan todo cuanto tienda a favorecer a la nación objeto de sus predilecciones con tal de que ello redunde en detrimento de la que casi siempre injustamente les han inducido odiar.

Si por un momento, ambos bandos se despojasen de la pasión que entorpece la perfecta visión de los críticos momentos que atravesamos, verían claro, cual si la luz meridiana lo iluminase todo, que ni debemos enterrar para siempre a Don Quijote ni se ha entronizado en nuestros espíritus el alma pancista del escudero famoso, aunque al primero se le haya desterrado momentáneamente. Quisiera yo que los partidarios de ayudar prontamente a unos u otros

contendientes, me dijese si al tildar a la España neutral de miedosa, cobarde y pancista no infieren el mismo agravio y aplican iguales insultos a sus naciones predilectas por análogas actitudes adoptadas con nosotros en ocasiones parecidas.

Veamos si no.

Cuando Alemania se apoderó de nuestras islas Carolinas allá por el año 1885 ¿no demostraron su sancho-pancismo las demás poderosas naciones no oponiéndose al despojo violento de que se hacía víctima a España?

¡¡Vinieron luego los dolorosos días de prueba para la España de los tristes destinos!!

Se amañó burdamente la comedia de la voladura del Maine para justificar la intervención yanky en la contienda cubana... se sucedieron los desastres de Santiago y Cavite donde, dígame lo que se quiera, sucumbieron los españoles luchando homéricamente abrumados por la aplastante superioridad de una nación poderosísima.

Vieron las naciones europeas sucumbir a España, impávidas miraron como se la despojaba de Cuba, Puerto-Rico i Filipinas y nadie osó llamar pancistas y cobardes a las que con su fuerza y poderío habrían podido impedir tamaña espoliación, acudiendo en defensa de la débil España que se resistía al despojo de los últimos restos de un imperio colonial inmenso.

Nos ha postergado evidentemente Francia en Marruecos dándonos a roer el peor hueso del imperio mogrebino... se nos ha befo y escarnecido y nunca ninguna poderosa nación se ha sentido suficientemente Don Quijote para salir en defensa nuestra... ¿Y vamos a serlo ahora nosotros?

Si nadie opuso su veto a las inicuas espoliaciones de que fuimos propiciatorias víctimas, ¿por qué se quiere ahora que arrimemos quijotesca mente nuestros débiles hombros en apoyo de quienes contemplaron tranquilos y sonrientes las iniquidades y bajezas con que nos agobiaron los más fuertes?

Porque lo dictan políticos que

labran su pedestal y lo piden algunos intelectuales que por haber vivido unos meses, quizás unos días, en París o en Berlín, se creen obligados a ello ¿vamos a prestarnos a intervenir, so pena de pasar por egoístas, cobardes, miedosos y pancistas?

Nó: ni Sancho reina ni Don Quijote murió para no volver... Quizás, por fin, aleccionado por lo de Cuba, Carolinas, Marruecos y Filipinas, retiróse a meditar serenamente para salir de nuevo al palenque atesorado el espíritu de mayor positivismo; refrenados los románticos ímpetus que lo llevaron a desgraciadas e improductivas aventuras, más equilibrado, más armónico y *mejor armado*; comprendiendo que *non es de sesudos homes nin de infanzones de pró* salir hoy a contender llevando yelmo maltrecho, abollada rodela y espadón enmohecido, cabalgando a mayor abundamiento sobre rocinante dócil por lo hambriento.

Y puede que salga un día *armado de todas armas*, incluso la del buen sentido, quizás de todas la más preciada.

En conseguirlo debemos esforzarnos los españoles de buena voluntad.

E. PETIT MARTÍ

Sitges. — Casa Fals, 17 Septiembre 1914.

Els intellectuals patriotes

«Donde las dan...»

En nostre número anterior transcrivíem la interessant missiva que l'prestigiós publicista francès Romá Roiland, apòstol del wagnerisme en aquella nació, acabava de dirigir a l'il·lustre escriptor alemany Gerard Hauptmann, autor d'«Els teixidors de Silesia», «L'ordinari Henschel», «La campana submergida» i moltes altres produccions escèniques en les que no s'ha pas (ni molt menys) l'apologia de l'imperialisme.

Doncs bé; vegis a continuació lo que aquest famós dramaturg, que tant d'idees avençades es manifesta en les seves obres, s'ha dignat contestar a les filípiques de l'altre, tot tornantli la pilota:

«La guerra és la guerra: certament, resulta deplorable que se hagi perdut un Rubens; però jo soc de aquells que senten un dolor més profund davant de un pit destrossat de un home, que no pas davant la pèrdua de un quadre.

» No puc permetre que parlevi en tò pacifista, com si els francesos vinguessin a rebre'ns amb palmes, quan els canons i cartutxos ordinaris estan proveïts de bales dum-dum. Anomeneunos als soldats de nostra esplèndida Landwehr fills de Atila.

Lo que importa és que trenquin el crudel cercol dels nostres enemics.

» Es millor que 'ns diguéu fills d'Atila des de l'altre costat de la frontera, que no pas que vinguéu a escriure un epígraf sentimental en la nostra tomba anomenant-nos fills de Goethe.»

¿Què 'ls en sembla de aquesta contesta, de l'Hauptmann? ... ¡Si no arriba a ésser d'idees avençades!... Res: que 's veu que per ara encara no ha caducat allò de que «donde las dan, las toman».

Concells

Lleveu-se de matí
a trenc quasi d'aubada,
i si 'm creieu a mi
a fer la passejada:

Si sou casats, tot và
que l'altre se'n conformi;
si diu... deixeu-la està,
i si acàs dorm, ¡que dormi...

Aixís, boi en dejú,
¡com passa la galvanal
i a més, això és segü,
agafareu més gana.

Si esteu enamorats
— i això deu evitar-se —
fins que seréu casats
convé no atribular-se....

A l'hora de dinar
resar pocs pare-nostres;
el vi que sigui clar
i pa torrat per postres.

Un cop s'ha ben sopat
— i per matar l'estona —
jugar... o be amb el gat,
o a cartes amb la dona;

i no surtir després,
que l'hora cou i pica
i un hom no sab on és,
ni on và ni allà on se fica...

Això que vos he dit
és per fer anys i... viure:
Dormiu tota la nit
i us en podreu ben riure!

Si ho faig?... Ja és diferent;
no cal que m'escarrassi;
jo dic qu'és convenient...
No vol dir pas que ho faci.

EMILI

Sant Pere de Ribes.

Des de Santiago de Cuba

El 23 del corrent, a dos quarts de deu del matí, en la Iglesia del Col·legi de la Mare de Deu dels Dolors se celebrà el solemne Ofici que, com tots els anys, els fills de Sitges dediquen a la Verge del Vinet.

El sagrat temple restava ben atapat de fidels; tinguent ocasió de veure hi una bona representació de la colònia catalana, al ensemple que un nombrós estol de fills i filles de nostra vila.

El sermó, a càrrec del Rvnt. M. González, fou una bella oració a la Verge i agradà a tots, podent-se assegurar que és dels millors que hem sentit; per lo que l'orador fou molt felicitat per una bona representació de fills de Sitges.

Oficià el Rector de l'esmentat col·legi ajudant-lo nostre compatriota Mossen Daniel Ferret Cros Pvre. i un dels pares del esmentat col·legi.

L'orquestra complí molt bé, seguint força elogiat el seu treball.

Rebi, per tot, la Comissió organitzadora, nostre més sincer aplauso.

Disposat a donar compte de l'hermós i gran èxit assolit per la estrena de *Gent de Mar*, de nostres amics Magí Carbonell i Salvador Olivella Carreras, en l'estatj del *Catalunya*, *Grop Nacionalista Radical*, haig de fer esment de altre entusiasta sitgetà que també cooperà al èxit, i és de En Bonaventura Morando, qui pintà unes decoracions espréses per la obra que foren molt celebrades, per lo acertat del colorit, sobre tot una hermosa marina, fidel retrat de nostres platges.

Comensaré dient que la obra es presentà un xic reformada de com s'estrenà a Sitges, agregant hi, sos respectius autors, un personatge més i també alguns números musicals, bellament inspirats.

Molts dies avans se notava bastant interès per conèixer la hermosa obra catalana, primera representació de tal gènere en aquesta República, contribuïnt hi també la importància de l'orquestra, que la composaven 22 dels millors professors de aquesta ciutat; fent tot prevenir un grandíssim aconeximent artístic, en el que hi tenia important paper el *Quadre Escènic* del *Grop*.

Mitja hora abans de la anunciada, la gran sala d'espectacles estava pleníssima de distingida i selecta concurrència, que no volia perdre un sol detall de la artística vetllada amb que's commemorava el segon aniversari de l'*Orfeo*.

Puntualment, a la hora senyalada, el director, En M. Carbonell, alça la batuta i la orquesta ens fa sentir la bonica sardana d'En C. Casademont *Recorts del Empordà*, que és molt aplaudida; *Somniant l'Atlàntida*, el segon número del programa, és una inspirada i melodiosa composició musical de nostre compatriota, sobre lletra del malaguanyat poeta Mossen Cinto Verdaguer, cantantla amb molt gust el Sr. Pere Clavé, qu'és fortament aplaudit i la ha de repetir.

Seguidament fa sa aparició l'aplaudit *Orfeo Catalunya* per a l'acompanyament de dugues hermoses produccions musicals: *Goig*, de M. Carbonell, i altre, *Planys*, del mestre Enric Morera, que son cantades per la simpàtica paisaneta Na Mercè Bertrán. Sorollosos aplausos premen el treball de la gentil Mercè i de l'*Orfeo*.

L'orquestra toca la *Parandole*, de Bizet, que tingué de repetir-se entre mitj de xardorosos aplaudiments; acabantse aixís la primera part.

La vetllada anava obtenint més èxit per moments i tothom esperava la segona part per a fruit les bel·leses de la obra original de nostres amics. Comença aquesta part amb altra bella sardana, del mestre Casademont, *Tristolia*, que ha de repetir-se.

En Salvador Carbonell i Puig, llegeix un discurs glosant el tema «Breus paraules sobre Teatre Liric Català»: hi estigué molt encertat, fent atinades observacions, i un xic d'història sobre *Gent de Mar*. Va ésser molt felicitat. En aquells moments se rebé un telegrama de Guantánamo firmat per En M. Ribas i J. Oristrell, que deia aixís: «*Presentim triomf. Porta abraçada a Magí*», seguint acullit amb entusiasta ovació.

Per fi arriba el moment solemne: a la sala regnava el major silenci, totes les mirades se dirigiren envers al Mestre. Quin moment més intens quan aquest alça la batuta i l'orquestra feu sentir l'hermós preludi de «Gent de Mar». Forts aplaudiments esclataren per la sala, quan s'obrí la cortina; i una forta exclamació de sorpresa i goig sortia de totes les boques al veure la hermosa decoració; i així de sorpresa en sorpresa anà desenrotllant-se la obra, essent més aplaudit cada número: tothom estava emocionat al sentir l'hermosa pregaria de *Cristina*, desbordant-se l'entusiasme quan la barca perduda fa la seva aparició... Els espectadors aplaudien frenèticament, subjugats per una inspirada música que era fidel reflexe de les onades quan entre els olis dels mariners sortí la barca. Aquest número, tan magistralment inspirat, reproduint tan fidelment la realitat, fa sentir immensa emoció, per lo que fou premiat amb una ovació atonadora.

L'obra triomfava; mes l'armonió duo de *Cristian i Antón*, fou altre triomf, si-guent no molt aplaudit. I així transcorre-gué l'obra, aplaudint-se cada vegada més tots els nombres que fins el número 10 formen el conjunt de la sarçuela. Cal fer notar també el duo de les baralles del *Antón i Andreu* (tenor i baríton), que està tractat amb grapa de gegant, essent altre dels millors i més inspirats de l'obra.

Al acabar-se, el públic esclatà amb una ovació atonadora, aclamant als autors: pujant al prosceni l'autor de la música, *Magí Carbonell*, no així l'amic *S. Olivella*, que per residir a Nuevas no pogué assistir-hi: se li envià un telegrama donant-li compte del gran èxit obtingut.

De la execució: d'upto que pugua representarse millor, posant els aficionats del *Quadro Escènic* tot el cor per a que n' sortís ben acabada, honor que honra i es-déu a l'incansable director, *Pere Millanes*, ànima del *Quadro Escènic*: per això fou tant aplaudit en son paper de *Magí*, en el que estigué a gran altura; altre que contribuï al èxit fou la simpàtica *Mercè Bertrán*, que tenia a càrrec seu un dels més importants papers: feu una *Cristina* admirable, essent-ne aplaudidíssima en la hermosa *Pregaria* i en el duo amb *Antón*.

El jove *Joaquim Miró*, del caudal d'*Antón* ne tregué molt partit, sent ovacionat moltes vegades en el transcurs de la obra; ademés els números de cant els feu amb molta soltura, afinació, justesa i fort timbre de veu, recullint-ne molts aplausos. L'*Andreu* estava a càrrec de l'estudiós jove *Narcís Güell*, que estigué a gran altura, ja que aquest personatge en la reforma del obra era molt important: fou molt aplaudit, estigué acurat, especialment en el duo de les baralles amb l'*Antón*, en que se feren aplaudir molt; tenint la orquestra en aquest passatge el troc més difícil de la obra. En *José Masip* ens feu un *Joan* ben encaixat, seguint molt celebrat el seu treball. En *Francesc Valls* molt bé en el *Strignasi*, igual que l'nen *F. Carbonell*; i els senyors *Pere Clavé* i *Vicens Raventós*, molt bé.

L'*Orfed* complí acuratament els números al seu càrrec, sigment-ne molt aplaudit en el pas-doble i en la sardana final de l'obra.

L'orquestra molt bé, i dirigida pel meteix autor, qui mereix un doble aplauso. Cal fer constar que la majoria de músics cooperaren desinteressadament a la festa, en obsequi al mestre i al *Grop*.

Mereixen paragraf apart els entusiasmes sitgetans *M. Carbonell*, *S. Olivella* i *B. Morando*, que'ns han fet gaudir a Cuba de les bel·leses d'una hermosa obra lírica catalana: a les moltes felicitacions rebudes de tot cor hi afegeixo la meua.

Ha estat una festa que ha deixat un gràt recort en tots els que la fruïren, anotant-se el *Grop* un dels més senyalats i brillants èxits artístics obtinguts, el qual mai l'oblidaran els catalans.

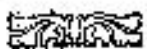
A darrera hora se'm diu està organitzant-se un banquet en honor d'En *Maginet Carbonell*, i també que l'obra *Gent de Mar* serà representada a un dels millors teatres d'aquesta ciutat de Sant Joan.

També hi ha la iniciativa d'enviar un missatge firmat per tots els catalans, al eminent artista *Santiago Rusiñol*, amb motiu d'haver-ne sigut nomenat fill adoptiu de Sitges.

Més detalladament ne donaré compte en successives correspondències.

PIMSÀ

28 d'Agost de 1914.

El chauffeur

A. D. Albert Foix, sportman

El «chauffeur» és el factor més important d'un auto.

Així com el motor s'unta amb oli, el canvi de velocitats amb grassa i el diferencial amb valvolina, el «chauffeur» s'unta amb «pasta». No és cap mecanisme delicat que demani constants reajustatges, ni gens complicat que exigeixi freqüents reparacions, no: una bona lubricació automàtica, abundant, és ió més eficaç pel seu bon funcionament. Un carburador model, una magnífica magneto, un perfecte reglatge de motor, són elements secundaris, per a aconseguir d'un automòvil un bon rendiment. Qui posseeixi cotxe que no li preocupi ni la marca ni la qualitat ni el sistema, sino l'opinió del chauffeur; altrament, cada mes li fondrà els coixinets de les bieles o li cremarà el cuiró de l'embragatge, o li usarà les mordagues dels frens... sense comptar els bidons de benzina i d'oli que li gastará inútilment.

El chauffeur dalt d'un auto és com un barret sobre l'cap d'una senyora: s'hi exhibeix, hi présim grotescament i hi fa el ridícul a cent kilòmetres a l'hora.

Amb les mans al volant de la direcció, un peu apretant l'accelerador a fonç, amb tot l'avanç a l'allumatge o amb la directa al canvi de velocitats, la seva carraca fa menjar pols al «Benz» del Sr. Ratés i al «S.P.A.» del Sr. Torres Gener.

El chauffeur no ha tingut mai altra «pana» que la de pneumàtics, i de tant en tant alguna buja engrassada; no obstant el senyoret, que diu ell, amb un batxé ha doblegat el fusell i trencat les canoneres, amb un guarda rodes ha torsat el chàssis o partit el carter del motor; amb una falsa maniobra ha esmicolat tots els pinyons del canvi de velocitats o del diferencial. En fi, per culpa del chauffeur un auto no l'han tingut de remolcar mai.

Pel chauffeur no hi ha pas res tan despreciable com vostè i jo i tots els qu'anem a peu.

Generalment, devant del perill no li obeeixen mai els frens i sigui quin sigui l'accident, si el cotxe no sofreix cap desperfecte, ell queda més fresquet que el tubó d'admissió del seu motor.

El chauffeur quan un mal diferencial o un atrotinat canvi de velocitats fa més soroll, més s'hi engresca; per allà on passa ha d'alarmar amb un fort terrabastall. L'atorament dels vianants li és més necessari que a un carburador la benzina. Un «Siroc» que aixordí a un «Klaxon» que atolon-drí, amb un escape lliure proveit d'una caixa d'explosions; obert, passar per un carrer estret i ple de gent, a una velocitat que al primer cop de pedal pugui fer grinyolar els frens i les articulacions de la cardau, és l'ideal del chauffeur.

Lluny de l'auto el chauffeur té un aspecte més macabre que una roda de recanvi penjada al darrera de la carroceria. El seu ingrès en el gremi dels qui anem a peu li és una fatal humiliació i per a atenuar-ne les conseqüències allavors no trova altre remei que bescantar als chauffeurs que com ell, avans, fan prodigis de temeritat... explicant proeses que ja ningú creu.

KUNRHAT

Secció Oficial

Caixa Municipal

Entrades i surtides: Juny de 1914.

	Pessetes
Sobrant del mes anterior	2853'06
President de la Comissió d'Hisenda: per l'arbitri sobre venda de llet durant l'any	492'00
Joan Esteba Bertrán, Administrador de l'Arbitri de Matança: recaudació del mes	567'30
President de la Comissió de O. i O.: lo recaudat per cloaques en el 2. ^{on} trimestre	756'00
President de la Comissió de O. i O.: lo recaudat en el 2. ^{on} trimestre en concepte de pensions d'Obres, canalisacions i ocupació de la via pública.	1035'85
President de la Comissió d'Hisenda: arbitri sobre certificats 2. ^{on} trimestre	10
President de la C. de O. i O.: recaudat en el 2. ^{on} trimestre permisos casetes de banys.	15

President de la Comissió de O. i O.: arbitri sobre instal·lacions elèctriques en el 2. ^{on} trimestre	100
Joan Esteba Bertrán, Administrador de l'Impost de Consums, recaudació del mes deduit el 8 p. ^{on} de gastos de Administració	3707'86
Total d'ingresos	9537'07

GASTOS

Empleats Municipals: sos hàbers del mes	737'40
Estat: el reintegre del llibre de Actes	100
J. Parera: Concejal Depositari material d'Oficines efectes timbrats i d'escriptori en el 2. ^{on} trimestre	115'35
J. Bartés: treball de donar corda al rellotge en Juny	15
J. Bartés: materials per a el rellotge en Juny	15
C. Mas: quatre viatges a Barcelona assumptes de quintes	40
B. Ferret: llimpia-Oficines Municipals en Juny	7'50
A. Durán: treball de portar els gegants per Corpus	50
B. Mestres: pentinar els gegants per Corpus	7'50
D. Puig: vestir els gegants per Corpus	15
S. Casamitjana: treballs copisteria en Maig	25
J. Matas Puig: treballs d'Oficina en Juny	60
Vda. de Francisco Planas: consum de Gas 2. ^{on} trimestre	150'47
Vda. de Francisco Planas: el 4. ^{on} dels 7 plaços del compte canalisació i columnes Passeig Verdaguier	100
Concejal-Depositari: premis a matadors d'animals de rapinya 2. ^{on} trimestre	11'25
F. Planas: llimpia Majadero en Juny	41'65
E. Marcé: retribució Escola de Noies en Juny	25
S. Casamitjana: Instructor Escola de Noies en Juny	41'65
C. Barrachina: Instructora Escola de Noies en Juny	30
R. Llopart: lloguer casa Escoles en Juny	65
L. Font: farmacèutic, per les receptes per a la Beneficència pública en el primer semestre d'enguany	210
Sr. Concejal Depositari: socors en metàl·lic a pobres tranzeunts en el 2. ^{on} trimestre	110'25
L. Font: per material sanitari en el 1. ^{er} semestre d'enguany	16
Junta del Laboratori del Partit: la quota corresponent a aquesta vila	250
B. Ferret: tres comptes de jornals	145
Depositaria de la Junta del Partit: la quota de presons corresponent al 2. ^{on} trimestre	255'35
Depositaria de la Junta del Partit: a compte d'atrasos de presons	175
R. Llopart: interessos de 25.000 pessetes 2. ^{on} trimestre	375
C. Mestres: interessos de 15.000 pessetes 2. ^{on} trimestre	225
B. Carbonell: interessos de 3.333'25 ptes. 2. ^{on} trimestre	50
A. Almirall: interessos de 1.666'65 ptes. 2. ^{on} trimestre	25
J. Oller Gibert: interessos de 2.500 pessetes 2. ^{on} trimestre	37'50
Diputació Provincial: per atrasos corresponents al 2. ^{on} trimestre any actual	306'28
Diputació Provincial: quota del 2. ^{on} trimestre	1490'54
Tresoreria d'Hisenda: a compte cupo de consums corrent	850
G. Estapé: per transformació de una Bandera	7'50
B. Ferret: arreglo d'una bandera	4'50
F. Font: Notari, copia simple de una escriptura	6
Total de gastos	6.192'29

RESUM

Ingresos	9.537'07 ptes.
Gastos	6.192'29
Sobrant per a Juliol	3.344'08 pessetes

Registre Civil

Inscripcions verificades durant el Juny de 1914

MATRIMONIS

Lluís Catasús Soler, amb Mercè Soler Casadevall; Magí Farrán Brauet, amb Maria Soler Casadevall.—Total, 2.

NAIXEMENTS

Agna Maria Arroyo González, filla de Policarp i Elvira; Enriqueta Adel Lagrenza, de Lluís i Fañny; Trinitat Robert Martí, de Manel i Rosa; Salvador Picas Fígols, de Josep i Maria; Lluís Ràfols Sabat, de Pere i Francisca.—Total, 5.

DEFUNCIONS

Francisco Monfort Hill, 4 mesos; Gabriel Buigues Aznar, 2 mesos; Joan Santacana Tusquellas, 6 mesos; Rosa Torrents Almirall, 78 anys, casada; Tecla Carbonell Soler, 82 anys, viuda; Carolina Vives Bella, 17 mesos; Josepols Melehor Guinto, 50 anys.—Total, 7.

La Escola alsaciana

«La patrouille allemande passe; baissez la voix, mes chers petits: parler français n'est plus permis aux petits enfants de l'Alsace!»
(Cançó popular alsaciana)

I

Lo carré és antich y estret, totes les cases son baixes: la escola és a mitg carrer voltada d'albes y acacies.

La imatge de Sant Lluís corona la barbacana; sota la imatge un escut sense les armes de França.

Abans s'hi ostentava allí l'honorat blàs de l'Alsacia; avuy s'hi mostra ab orgull l'aligot veíl d'Alemanya.

La escola no té en francés escrits sos cartells y estampes; el mestre ensenya en prussia perquè axís la lley ho mana.

Los noys que hi van al matí, res saben d'estes mudances, sols esperen impacients l'hora de jugar a la plaça.

Pero los que hi van de nit, quan dexen l'horta y la fàbrica, a aquest s'hi sap greu apendre ab la llengua estranya.

Lo mestre es un jayet veíl ab casquet y jupa llarga, du mitxes negres d'estam y l'ermilla florejada.

Es lo tipo més perfet de la escena provincial; prepara el planter robust que desfarà l'cim de l'águila!

II

Lo Rhin s'ha mitg conjelat, y les cobertes de palla se les endú l'vent terrol; y'is corps com xisclen y esglayen!

Les huit hores han tocat. ¡Ay, aquestes batallades sempre parlarán francés, sempre ab la veu de la patria!

Los minyons ja van entrant y ocupen los bancs y taules; concentren la llum del gas unes pantalletes blaves.

L'ombra s'ha anat recullint en los ánguls de la classe; a dalt de l'entramat lo mestre esplica en veu alta.

Al començar la lliçó de la historia de la patria, vacila; calla y... escolta, y'is parla en la llengua estranya.

Es que passa pel carrer una patrulla prussiana; duhen remington al braç, borbolls de neu a la barba.

Van a l'escola a espia, vigilant la gent d'Alsacia; representen a un poder que imposa ses lleys y usances.

Lo mestre que'ls ha sentit, esplica ab llengua alemanya; los minyons amb atenció miren lo vellet y... callen.

Ja van passant los soldats, s'ouhen més lluny ses petjades;

quan se perden carré avall commogut lo mestre exclama:

—¡Fills meus! parlem en francés, qu' es la llengua de l'Alsacia; si estiméu la llibertat, no oblidéu l'antiga patria...!

ARTUR MASRIERA

Un baile en el Pabellón

Al amigo que sonrió maliciosamente leyendo que este blanco refugio tiene tanto de mediterráneo como de cosmopolita, no le sentara mal la gustación de la noche sagrada en la que más de un destello de luz parisiense iluminó el predilecto templo de Terpsicore.

Un gesto de Mimi y de Fifi es para nosotros una gracia exquisita de los dioses, mayormente cuando él obedece al ritmo de la danza. Lejos del ruido de muchos salones rayano a la zambra, aquí solo se oyen suavísimas trepidaciones, como el tintineo de un surtidor de cristal. Son los nítidos pies de las lindas damitas que pisan ligeros y aladamente la tupida alfombra dando a su cuerpo un delicado movimiento helénico. Los saltos bruscos y las vueltas vertiginosas han sido reemplazados por un oscilar lento y sereno.

Llámene «Tango», llámene «Machicha brasileña», poco importa: es la rehabilitación del baile lo que admiramos...

Este juicio crítico resultaría ciertamente endeble; pero a nuestro lado un puñado de artistas comparte con nosotros la admiración. Hay algunos que llevan aún la típica melena de los barrios latinos de París. Alfonso Maseras, autor del celebrado libro «L'arbre du bien et du mal», se levanta súbitamente al paso de Mimi: — Es encantadora — nos parece oír. Y los compañeros, que estaban deliberando sobre escuelas y procedimientos, al erguir la cabeza, quedan asombrados. El agrado no se oculta en el rostro de nuestro pintor Joaquín Sunyer, ni en el del crítico de arte José Junoy, ni en el del escultor Enrique Casanovas... Ignoro si ellos saben que Mimi esculpe también admirablemente.

La noche salpicada de estrellas y refrigerada por la brisa del mar inmediato, se desliza amablemente dentro las más severas ceremonias del rito.

Y nosotros nos alejamos bendiciendo aquellas damiselas adorables que durante su veraniega estancia en Sitges dejan siempre una estela de clasicismo pujante, el cual nos hace entrever, a no tardar, en el Pabellón, las puras danzas de Stacia Napierkowska ejecutadas sobre una nube de incienso.

HELIOS II

Sessió de l'Ajuntament

ORDINARIA DEL 24

De segona convocatòria, fou presidida pel Sr. Alcalde, D. Pere Carbonell Mestre, assistint-hi els regidors Srs. Soler, Carbonell Soler, Selva, Julià, Mitjans i Bosch.

Llegida i aprovada l'acta de la sessió anterior, es donà lectura a una comunicació del Govern Civil de la Província comunicant haverse aprovat els comptes municipals de 1896-97; i se acordà donarsen per enterat.

Se aproven varis comptes per diferents conceptes.

Va aprovar-se també l'acta de la Festa Major, que havia quedat sobre la taula en la sessió passada, i del qual es desprèn que el total de la quantitat recaudada entre els dos districtes de la vila, fou de 1.551'15 pessetes, i com que'ls gastos sols pujaven a 1.512'25, resulta que enguany hi ha hagut un sobrant de 38'90 pessetes.

Tal quantitat, a proposta de la Presidència, el Consistori acorda que's destini a la subscripció oberta per a pagar la hermosa placa esmaltada que temps enrera va oferir-se a D. Santiago Rusiñol en ocasió de nomenarlo fill adoptiu de Sitges, acordant-se, a la vegada, fer constar en acta l'agraïment de la Corporació envers l'autor de la referida hermosa placa, D. Marià Andreu, per lo acuratíssim que havia estat en la execució de tan preuat treball artístic.

== Instal·lacions elèctriques ==

VALENTI ARRASA

Pròxima apertura de la sucursal: Carretera, 21-SITGES

Aquesta antiga Casa, autoritzada per la Companyia Barcelonesa d'Electricitat, ofereix els seus serveis als veïns d'aquesta vila per a instal·lacions d'lluminat, força mètrica, calefacció, telèfons, para-llamps, timbres elèctrics, etc.

Despatx Central, Estruch, 9 — Telèfon, 2055

BARCELONA

Camiseria y Papeteria

32, BOQUERIA, 32

• BARCELONA •

GRAN ASSORTIT

en

camisas, corbates, mocadors
y tots els articles pertanyents al ram

La Camiseria que ven més barata
Especialitat en camisas á mida

Máquinas SINGER

para coser y bordar y para toda clase de Industria en que se emplea la costura.

SE CEDEN TODAS LOS MODELOS A 250 pesetas semanales
PIDANSE CATÁLOGOS ILUSTRADOS
Las hay Industriales, Domésticas Rotativas, Oscilantes, Vibrantes y Familiar reciproca.

Representante en Sitges:

JOSE SELVA: Calle Aygua, 4

en donde encontrarán, como siempre, toda clase de piezas, agujas y demás accesorios exclusivamente para las acreditadas máquinas de la CASA-SINGER

Programes - Anuncis - Participacions d'enllaç - Circulars

Trens de SITGES a BARCELONA i viceversa

Núm. del tren	Cap a Barcelona	Sortida de SITGES	Arribada a Valcarlos	Arribada a Garraf	Arribada a P. Gracia	Arribada a Barcelona	Classe de cotxes-vagons
974	Carga de Tarragona.....	5:06	5:17	5:38	7:09	7:30	3 ^a
902	Correu de Valencia.....	7:02	7:11	7:26	8:34	8:48	1 ^a 2 ^a 3 ^a
906	Lleuger de Tarragona.....	8:31	8:38	8:49	9:45	9:59	2 ^a 3 ^a
908	Mixte de Tarragona.....	9:43	9:51	10:03	11:15	11:29	3 ^a
844	Mixte de Madrid.....	11:36	11:45	12	13:13	13:27	1 ^a 2 ^a 3 ^a
842	Lleuger de Vilanova.....	13:52	14	14:18	15:08	15:22	2 ^a 3 ^a
846	Correu de Madrid.....	16:18	16:26	16:42	17:34	17:48	1 ^a 2 ^a 3 ^a
926	Exprés de Valencia.....	17:16	—	17:34	18:10	18:22	1 ^a 3 ^a
848	Lleuger de Sant Vicenç.....	19:20	19:28	19:42	20:31	20:45	2 ^a 3 ^a
938	Mixte de Valencia.....	21:30	21:38	21:52	22:57	23:10	2 ^a 3 ^a

Núm. del tren	Cap a Sitges	Sortida de Barcelona	Sortida de P. Gracia	Arribada a Garraf	Arribada a Valcarlos	Arribada a SITGES	Classe de cotxes-vagons
701	Omnibus per Picamoixons.....	5:26	5:39	6:32	6:47	6:56	1 ^a 2 ^a 3 ^a
911	Exprés per Valencia.....	8:38	8:49	9:26	—	9:43	1 ^a 3 ^a
845	Correu per Madrid.....	9:12	9:24	10:18	10:32	10:40	1 ^a 2 ^a 3 ^a
981	Carga per Tarragona.....	10:05	10:05	12:15	12:29	12:45	3 ^a
847	Lleuger per Vilanova.....	11:32	11:46	12:33	12:47	12:55	2 ^a 3 ^a
853	Correu per Reus.....	12:50	13:03	13:50	14:03	14:11	1 ^a 2 ^a 3 ^a
843	Mixte per Madrid.....	15:02	14:15	16:16	16:29	16:38	1 ^a 2 ^a 3 ^a
933	Lleuger per Tarragona.....	18:11	19:24	19:11	19:25	19:35	2 ^a 3 ^a
939	Correu per Valencia.....	20:01	20:14	21:05	21:20	21:30	1 ^a 2 ^a 3 ^a

IMPRESA de J. SANTACANA Parelladas, 9; SITGES

BALUART DE SITGES

Setmanari • Català

Parelladas, 9

Teléfono 367

Preus de subscripció

SITGES: Trimestre, pago a la bestreta, 1'50 ptes.; Número solt, 0'15 ptes.

ESPANYA: Any, 7 pessetes

AMERICA: Any, 2'50 pesos

Anuncis i Esqueles mortuories

Preus segons tamany, lloc d'inserció i vegades que hagin de publicar-se

VINOS de todas clases de cosecha propia

Bodegas LA SITGETANA de Juan Magrans

DESPACHO:

Calle de Aragón, 339, chafán a Bailén; BARCELONA

Moscato dulce y seco • Malvasía de Sitges superior

VINOS

Tinto • Clarete

Rosado • Vinagre

LAMPISTERIA DE LLUIS MARCET ESTEBANELL

ELECTRICITAT

Completas instalaciones de llum elèctrica, telèfons, ventiladors, timbres, para-llamps, etc. • Variat assortit de aparells per a electricitat i bombetes marca MARCET (fabricació especial).

Materials de tota classe concernents al ram de Lampisteria.

Carrer de Sant Pere, num. 11: SITGES (Catalunya)

GRAN ESTUDI FOTOGRAFIC INDUSTRIAL
* SCORZELLI *

Rambla Principal, 114-116

VILANOVA I GELTRÚ

Especialitat en retrats de nens i grups de família; Ampliacions i reproduccions inalterables; M. rcs de totes classes i tamany; Oleografies i artístics quadros a l'oli.

Encàrrecs a Sitges: Parelladas, 9.

En aquesta Tipografia, Parelladas, 9, es venen col·leccions de postals de la

Cavalcada Prado Suburense

Encàrrecs ràpids a preus baratíssims

RECADER de Sitges

a Vilanova i Geltrú

Josep Rull Calvet

L'ESPARDENYER DE VILANOVA

Sitges: Major, 42

Vilanova: Monsetrat

DOS VIATGES CADA DIA!

SENÉN LÓPEZ

GRAN TALLER ELECTRO-MECANIC

DE

esmolar i reparar tota mena d'eines de tall quedant completament noves, i venda de les mateixes

Se adoben, confeccionen i venen PARAIGUES, PARASSOLS i SOMBRILLES VANO, BASTONS i altres objectes per l'istil, garantint les operacions

Carrer de Sant Pau, 2: SITGES: dilluns i dijous

1 dies la setmana es reben tota mena d'encàrrecs en la mateixa casa

Tarjes postals al bromur amb la vista de MARYCL

RESCENTMENT TIRADES

Es ven aquí

Parelladas, 9